

Utrikesutskottet betänkande**1975/76: 13**

med anledning av propositionen 1975/76:120 om avgivande av förklaring enligt artikel 46 i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

Propositionen

Den europeiska konventionen den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ratificerades den 4 februari 1952 (prop. 1951:165, UU 1951:11, rskr 1951:251). Senare har Sverige också ratificerat fem tilläggsprotokoll till konventionen (prop. 1953:32, UU 1953:1, rskr 1953:124 samt prop. 1964:87, UU 1964:4, rskr 1964:137).

Den 15 juni 1966 deponerade Sverige hos Europarådets generalsekreterare en förklaring enligt artikel 46 i konventionen av innebörd att Sverige, för en tid av fem år räknat från den 13 maj 1966 och under förutsättning av ömsesidighet i förhållande till andra konventionsstater, erkände att i alla frågor om tolkning eller tillämpning av konventionen samt det första och det fjärde tilläggsprotokollet domstolens jurisdiktion skulle vara tvingande i och för sig och utan särskild överenskommelse (prop. 1966:33, UU 1966:3, rskr 1966:152). Det svenska erkännandet av domstolens behörighet har senare förnyats för ytterligare en femårsperiod (prop. 1971:13, UU 1971:7, rskr 1971:127) och utlöper alltså den 13 maj 1976. Sverige har således under sammanlagt nära tio år varit underkastat domstolens jurisdiktion.

Det är enligt föredragande statsrådet naturligt att Sverige, när den nu gällande förklaringens giltighetstid utlöper, avger en ny förklaring enligt artikel 46 i konventionen, varigenom domstolens behörighet erkänns under en ny femårsperiod. Erkännandet bör även i fortsättningen förknippas med ömsesidighetsvillkor och avse domstolens behörighet enligt såväl konventionen som det första och det fjärde tilläggsprotokollet.

Utskottet

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot regeringens förslag, hemställer

att riksdagen med bifall till propositionen 1975/76:120 godkänner att Sverige avger sådan förklaring som avses i artikel 46 i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, med de begränsningar som angetts i propositionen.

Stockholm den 23 mars 1976

På utrikesutskottets vägnar

ARNE GEIJER

Närvarande: herr Arne Geijer i Stockholm (s), fru tredje vice talmannen Nettelbrandt (fp), herr förste vice talmannen Bengtson i Jönköping (c), herr Lange (s), fru Lewén-Eliasson (s), herr Adamsson (s), fru Nilsson i Kristianstad (c), herrar Palm (s), Turesson (m), Korpås (c), Hellström (s), fru Frändås (s) och herr Ångström (fp).